

NAŠA RIJEČ

LIST HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ

GODINA XXI. | BROJ 54 | PROSINAC 2023.

*Sretan Božić
i nova godina*

IZ SADRŽAJA

-
- 03 Uvodnik
 - 04 Novi izvanredni djelitelji svete pričesti
 - 08 Mladi HKM Beč na 37. Svjetskom danu mladih u Portugalu
 - 12 Duhovna obnova Frame Beč u opatiji Lilienfeld
 - 14 Obećanja Frame Beč
 - 16 Bdjenje uoči Svih svetih
 - 18 Hodočasnici Slavko i Geri na pješačkom putu u Međugorje
 - 19 Hodočašće u Međugorje
 - 21 Hodočašće u Svetu zemlju
 - 24 Hodočašće u Mariju Bistricu
 - 25 Hodočašće Mjesnog bratstva OFS-a u Krakov
 - 26 Ljetno i jesensko pješačko hodočašće u Maria Gugging
 - 27 Nova vjeronaučna godina i zaziv Duha svetoga
 - 28 Pobožnost Marijine legije u 33 koraka
 - 29 Velika devetnica Srcu Isusovu
 - 30 Primanje u Postulaturu naše Provincije
 - 31 Anno '93. - Proslava 30. obljetnice postojanja
 - 34 Obnova dijela krovišta crkve i grijanja
 - 34 HŠKD Croatia na malonogometnom turniru u Salzburgu

IMPRESSUM

Uređuje i odgovara: Hrvatska katolička misija Beč (Kroatische katholische Mission Wien)
1010 Wien, Schulhof 1 | tel.: (01) 533 81 36 | 533 83 94 | fax: (01) 533 30 19
E-mail: hkm@hkm-wien.at | www.hkm-wien.at

Urednik i lektura: fra Josip Koren

Grafičko oblikovanje: mr. sc. Željko Batarilo, prof.

Tisk: Flyeralarm, Beč

Fotografija: Hrvatska katolička misija Beč, Željko Batarilo, Ilija Kuprešak

UVODNIK

fra Josip Koren

Lijepeti svoje ruke, ili ih betonirajući za asfalt *posljednja generacija*, želi spasiti svijet od propasti, jer ako ovako nastavimo, uskoro dolazi svršetak. Doživljavaju samo puno neugodnosti, kao i oni koji svojim automobilima ne mogu zbog njihovih prosvjeda na vrijeme stići na svoja odredišta. Spasimo planet zemlju.

Tu je i daljnje trajanje rata između Rusije i Ukrajine, kao i novo ratno žarište između Izraela i Hamasa u Gazi, gdje i na jednoj i na drugoj strani ginu prije svega bezbrojni nedužni ljudi. Što svega već u svom životu moja generacija nije preživjela: kiselu kišu, izumiranje šuma, prenapučenost ove Zemlje, ozonske rupe, černobilsku katastrofu, Aids-katastrofu, ptičju i svinjsku gripu, koronu, topljenje leda na polarnim kapama?

Učenici upitaše Isusa: *Kada će doći svršetak svijeta?* (Mt 24,3) A on odgovori: *A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac... Zato i vi budite pripravljeni, jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi* (Mt 24,36 i 24,44).

Naslovica novog broja Naše Riječi slikom govori o adventu, došašću, dolasku Sina Čovječjega. Prva je sviđeća upaljena. Poziva nas na budnost, spremnost, ne samo u vrijeme došašća, nego čitav život. I ovaj broj Naše Riječi odiše pripravom za konačni susret s Gospodinom. Sva hodočašća o kojima je riječ u Našoj Riječi (hodočašće na 37. Susret mladih u Lisabonu, hodočašće naše Misije u Međugorje, Svetu Zemlju, u Mariju Bistrigu, u Krakov i Czestochowu, Maria Gugging...), sve naše aktivnosti u Misiji, poput duhovnih obnova Frame, OFS-a, Marijine legije, izvanrednih djelitelja pričesti, poput pobožnosti devet prvih petaka, trinaest utoraka sv. Anti, križnog puta, klanjanja pred Presvetim, moljenja krunice i

litanija, slavljenja svetih misa, dolazaka na vjeronauk, slavljenja Gospodina pjevanjem, karitativne aktivnosti tijekom godine, upućuju na pripremu za konačni susret s Gospodinom. Kada će to biti, nitko ne zna, doli samo Otac. Da će biti, to je sigurno. Možda uskoro, a možda u dalekoj budućnosti.

I još nešto: Nije dovoljno samo krštenjem primiti vjeru, nego tu vjeru valja njegovati, obogaćivati, krijepliti, hranići... Slavljenjem euharistije i mnogim drugim aktivnostima u Crkvi vjernik svoju vjeru produbljuje i tako ju u realnom životu sam živi i time je predaje dalje. Prispodoba o slugama kojima je Gospodar predao talente, a oni su te talente udvostručili, govori upravo o vjeri, koju ne valja zakopati, nego ju valja umnožiti i drugome predati, jer vjera je dar koji što ga više dajemo drugima, više obogaćuje i nas same.

Neka i ovaj broj Naše Riječi, koji slikom i riječju govori o mnogim prilikama koje su mnogi prihvatali za širenje vjere, bude primjer za nasljedovanje.

Neka vam je svima blagoslovljeno vrijeme došašća, vrijeme Božića i nove 2024. godine.

NOVI IZVANREDNI DJELITELJI SVETE PRIČESTI

fra Josip Koren

Pričestitelji: Markus Rajić, Sara Davidović i Jelena Budiša

Nije bitno tko dijeli pričest, nego svijest o tome koga primamo na svoje ruke - samoga Krista!

Naša je vjernička zajednica u crkvi am Hof, Bogu hvala, poprilično velika. Nedjeljom na četiri mise dolazi više tisuća vjernika, a mnogi se od njih i pričeste. Ponekad sv. pričest traje poprilično dugo. Uz nas slobodne fratre i časne sestre po potrebi nam ispomažu pri dijeljenju pričesti i izvanredni djelitelji, koji su završili potrebno školovanje i dobili dozvolu od crkvenih vlasti za tu službu. Do sada su izvanredni djelitelji bili gosp. Zoran Marinić, gosp. Ivo Baotić i gđa. Jelena Budiša, a od 17. lipnja ove godine dobili smo još dvoje izvanrednih pričestitelja, gđu. Saru Davidović, koja je ujedno i vjeroučiteljica i gospodina Markusa Rajića.

Saro, reci nam nešto o tome odakle si, kad si rođena, kad si stigla u Austriju, kad si i s kime zasnovala obitelj, što si radila prije nego što si postala vjeroučiteljica?

Rođena sam 29. studenog 1971. godine u selu Donja Laništa, u župi Ulice u općini Brčko (Bosna i Hercegovina) kao sedmo od devetoro djece (dva brata su umrli mali), koje su tata Mato i majka Ruža primili od Boga. Odgajani smo u kršćanskom duhu uz nedjeljno čitanje katoličkih novina (Glas Koncila, Mali Koncil, Dobri Pastir), a zimi dobrih i poučnih knjiga te uz svakodnevnu obiteljsku molitvu. Takav odgoj za sve nas je bio jedan temelj koji nam je dao snagu da se kasnije u životu suočavamo sa svim križevima i izazovima koji su nas sve zajedno i svakog posebno u životu dočekali.

Ja sam kao jedna od šest kćeri, kako je tada kod nas u Bosni bio običaj, odlučila otići u časne sestre franjevke i vidjeti je li to Božji poziv za mene. U časnim sestrama sam bila do novicijata 1991. godine u Hrvatskoj. Već godinu prije moja je majka umrla, brat i dvije sestre su se udale i ja sam rasudila, uz Božju pomoć, da se želim vratiti kući u Bosnu i da je moj poziv biti majka. Kako je moj jedini brat živio u Austriji, nakon izlaska iz časnih sestara 1991. godine sam otišla za Gornju Austriju čuvati bratovu djecu, jer su brat i šogorica radili. Rat se u Bosni razbuktao i još su se dvije sestre i tata doselili kod brata u Austriju. Želja mi je bila prekvalificirati se za medicinsku sestru, ali u tadašnjim uvjetima to nije bilo moguće, pa sam počela raditi u Gornjoj Austriji kao i svi ostali svakakve poslove: čistila, radila za jednu zlataru, a kasnije i u prodavaonici, sve dok mi šef nije ponudio posao na aerodromu u Beču. Teško mi je bilo dobiti prvu radnu dozvolu, ali sam je hvala Bogu na kraju dobila. Kao prodavačica u Schwechatu radila sam 20 godina.

U Austriji sam upoznala svoga supruга Ivicu Davidovića iz Kotor Varoša i vjenčali smo se 11. srpnja 1998. godine te dobili predivne četvero djece; dvije kćeri i dva sina: Lauru, Leonardu, Nou i Niku.

Kada i kako si došla na pomisao da bi mogla studirati i postati vjeroučiteljica? Tko te ohrabrio? Kako je to prihvatile tvoja obitelj? Jesi li mogla ispunjavati sve obveze (studij, posao, obitelj)?

Za vrijeme porodiljskog odmora s mojim četvrtim djetetom, u korizmi nakon obreda križnoga puta, razgovarala sam s Jelenom Budišom koja već duže godina djeluje kao vjeroučiteljica ovdje u Beču. Od nje sam čula da postoji studij za formaciju vjeroučitelja. Mene je to jako zainteresiralo i to sam rekla svojima. Moja djeca (Laura i Leonard) bile su oduševljene prijedlogom da krenem na studij. Suprugu

Vjeroučiteljica Sara Davidović s obitelji

Ivici, kojemu sam i ja bila potpora da neko vrijeme prije isto završi HTL za građevinskog inženjera u Beču, bilo je drago da sam motivirana, ali me je najprije pitao: Sara, kada ti misliš naći vremena za učenje s četvero djece? Rekla sam da ne znam, ali da želim pokušati i predati se u Božje ruke. Bila sam uvjerenja da Bog ima sa mnom plan. Kroz cijelo vrijeme studija obitelj mi je bila velika pomoć i zahvaljujući Bogu i njima završila sam studij. To je nevjerojatno iskustvo, nikada nije kašno krenuti za nekim smislenim ciljem, koji sam završila uz velike napore, ali koji je Bog blagoslovio.

Koliko je trajao studij i gdje si studirala? S kojim si se poteškoćama susretala tijekom studija?

Na pedagoškoj školi u Strebersdorfu (Institut Ausbildung Religion na Kirchliche Pädagogische Hochschule Wien/Krems) u Beču 2015. godine upisala sam se na studij za vjeroučiteljicu u osnovnoj školi, a diplomirala sam 2018. godine. Studij je bio jako zahtjevan. Trebala sam dosta gradiva svladati u kratkom vremenu, naučiti raditi na računalu kako bih mogla pisati seminarske i druge radove, a na

kraju i diplomski rad. Veliki problem mi je bio i njemački jezik, odnosno razina znanja njemačkog jezika koja mi je trebala za usvajanje i izražavanje teoloških misli. Osim toga, kako sam osoba koja voli da joj je i kod kuće sve na svojem mjestu i da moja obitelj ne trpi zato što se usavršavam, bilo je izazovno i naći vremena za obitelj. Dosta sam radila noću, budila se ujutro prije svih, dosta sam toga sebi uskraćivala, jer sam gledala na cilj, da želim postići nešto što je dobro za mene i moju obi-

telj. Kada sada s odmakom gledam na to razdoblje, zaista se katkada pitam, kako je moguće da smo sve izdržali, takvu dinamiku života. No, Bog je bio uz nas i mogu reći da sam presretna i ponosna i da se isplatilo boriti i učiti.

Gdje i kome sada predaješ vjeronauk? Kako je predavati vjeronauk u današnjem Beču? Kojoj djeci predaješ?

Trenutačno predajem vjeronauk u 1. bečkom kotaru, VS Stubenbastei djeci u uzrastu od 6 do 10 godina, odnosno od prvog do četvrtog razreda osnovne škole. Predavati vjeronauk u današnjem Beču čast je i veliki izazov. Uz djecu katoličke vjere veliki broj je i onih koji su bez vjeroispovijesti, koji uopće ne potječu iz obitelji povezanih s Crkvom i nisu upoznati s Isusom Kristom. Međutim, to mi je veliki izazov, približiti *velikim ljudima u malom tijelu* Ljubav Božju i Njegovu brigu za svakoga.

Missio canonica? Što je to? Kad je to bilo i gdje?

Missio canonica je dekret kojim mi Bečka nadbiskupija, odnosno kardinal dr. Christoph Schönborn daje ovlast da u ime Crkve prenosim vjeru (vjeronauk) u skladu s vjerom i predajom Katoličke Crkve i da širim evanđelje. Dekret se do-

Sara Davidović pričešće u crkvi Am Hof, Hrvatskoj katoličkoj misiji

djeluje prvi par godina na ograničeno vrijeme, odnosno za svaku akademsku godinu, a zatim se daje trajni mandat. U Stephansdomu 20. rujna 2023. pod svećanim euharistijskim slavljem do-dijeljena mi je *Missio canonica*.

Ti si i pričestiteljica, ili izvanredni djelitelj pričesti. Reci nam kako si došla na ideju za tu službu u Crkvi? Kako je reagirala tvoja obitelj? Kad je bio i gdje tečaj i kako je bilo na tečaju te kako se osjećaš kad pričešćeš?

Već sam duže godina ovdje u crkvi aktivna kao lektor (čitač), a sada sam i izvanredni djelitelj sv. pričesti.

Nakon jedne nedjeljne svete mise pitao me župnik fra Josip jesam li spremna pomoći dijeliti sveta pričest, jer se kod nas u crkvi am Hof, hvala Bogu, još uvijek veliki broj vjernika pričešće, pogotovo pod nedjeljnim euharistijskim slavljem, tako da se ne bi dijeljenje pričesti previše oduljilo. Isto tako postavio mi je pitanje, mogu li se nositi s tim da neki pričesnici možda odstupe od mene zato što žena, jer to, nažalost, nije uobičajeno, da laici, a poglavito žene dijele pričest. Nije bitno tko dijeli pričest, nego svijest o tome koga primamo na svoje ruke - samoga Krista. Pristala sam pomoći tako da me je župnik prijavio na tečaj za izvanredne djelitelje sv. pričesti. Moja obitelj je ponosna na mene što sam preuzela i ovu službu u Crkvi.

Tečaj sam imala 12. svibnja 2023. u Beču, u Augustinerkirche, koji je predvodio P. Mag. Matthias Schlögl. Oduševljena sam načinom kojim nas je pripremio za tu službu u Crkvi. Jedno predivno iskustvo. Zahvalna sam dragom Bogu za povjerenje koje mi je dano od strane HKM-a i daru da tu službu mogu obavljati. Na početku sam bila nervozna, jer nisam znala kako će to naš narod prihvati, ali kasnije sam bila mirna, jer ako me Crkva moli da nešto pomognem, onda ću to ispunjavati najbolje što mogu, a i nisam ja ta koja sam se sama izabrala. Jednostavno predivan osjećaj. Molim

dragog Boga, da uvijek budem dostoјna te službe.

Markus Rajić

Rođen sam 11. studenog 1974. godine u mjestu Zell am See u pokrajini Salzburg i prvo sam dijete od nas troje. Imam još brata i sestru te, rekao bih, slavonsko-hercegovačke gene, a budući da sam odrastao u Austriji *pokupio* sam i pokoji austrijski. Kao dijete sam preko ljetnih raspusta uživao kod ujaka u Slavoniji i u slavonskim običajima, a posjećivali smo i dida i baku u Hercegovini, gdje sam upijao miris planinskih trava, domaćeg kruha, maslaca pravljenog od mlijeka vlastitih krava. Osnovnu sam školu pohađao u Beču, potom nastavio školovanje u TGM-HTL, u 20. kotaru za strojarstvo, gdje sam i maturirao. Budući da nisam našao posao u svojoj struci, preusmjero sam se u IT-administraciju. Sad radim kao administrator za Oracle bazu podataka na Linux serverima za jednu međunar-

rodnu tvrtku.

Da bih bolje upoznao hrvatsku kulturnu baštinu, krenuo sam 1993. godine u Folklorni ansambl Anno '93. Tu sam upoznao ne samo hrvatsku kulturu, već i svoju suprugu Mariju Ivanović, koja je 1997. godine bila kao gledateljica na jednoj priredbi te *bacila oko* na mene. Bili smo zajedno u Frami u HKM-u Beč, gdje se naša veza produbila, te smo 1999. godine krenuli u zajednički bračni život. Moji roditelji su nas kao djecu vodili u našu Misiju, u crkvu am Hof. Na nedjeljnim sam se misama dobro osjećao, jer je sve odisalo našim duhom i bogatom, vjerskom i narodnom tradicijom. Supruga i ja smo stoga to isto željeli pružiti našoj djeci, koji su također odrasla u Misiji, posjećujući sv. mise, vjeronauk i Framu. Nadam se da će i oni isto tako svojoj djeci prenijeti što su dobili od nas roditelja i od Misije, koja je bez sumnje dio našeg identiteta.

Kad me fra Josip nakon jedne ne-

Markus Rajić pričešće u crkvi Hrvatske katoličke misije Beč

U početku sam bio nesiguran misleći kako sam nedostojan te službe. Djeca i supruga su me ohrabrivali u tom naumu. Prvi put kod pričešćivanja bio sam nervozan i ruke su mi se tresle. Moje su mi samopouzdanje osnažili ostali pričestitelji sa svojim iskustvom, a i naši fratri i časne sestre su nam dali do znanja da se ne moramo bojati, da to činimo za dobrobit naše zajednice u Misiji. Sada kada pričešćujem osjećam se smiren i usredotočen na taj čin dostojanstvenog dijeljenja svete pričesti.

djeljne mise pitao želim li pomagati kao izvanredni djelitelj sv. pričesti, bio sam jako iznenađen i malo nesiguran, jer sam mislio da nisam dostojan te službe. Djeca i supruga su me ohrabrivali u tom naumu, pa me fra Josip prijavio na tečaj koji sam pohađao u Beču, u Augustinerklostru 12. svibnja ove godine. Prvi dio tečaja ostao mi je u vrlo lijepom sjećanju, jer je P. Mag. Matthias Schlägl predavao o povijesti svete euharistije na vrlo zanimljiv način. Drugi dio tečaja se sastojao od teorije i praktične vježbe pričešćivanja. Tako sam saznao puno informacija koje mogu primjenjivati u našoj Misiji. Na tom su seminaru za izvanredne djelitelje pričesti sudjelovali i kandidati iz drugih župa.

Prvi put kad sam pričešćivao, a bilo je to u nedjelju 18. lipnja ove godine, na misi u 11,30, nakon što je fra Josip objasnio vjernicima potrebu za izvanrednim djeliteljima pričesti i predstavio Saru Davidović, Jelenu Budiša i mene, bio sam nervozan i ruke su mi se tresle, a glavom su mi prolazile misli, hoće li me vjernici prihvati i ne daj Bože da mi ispadne sveta hostija. Moje samopouzdanje su mi osnažili ostali pričestitelji sa svojim iskustvom, a i naši fratri i časne sestre su nam dali do znanja da se ne moramo bojati, da to činimo za dobrobit naše zajednice u Misiji.

Sada kada pričešćujem osjećam se smiren i usredotočen na taj čin dostojsvenog dijeljenja svete pričesti. Osobito u trenutku kad roditelji dolaze na pričest zajedno s malom djecom koja su stidljiva i sakrivaju se iza njih, stavim im znak križa na čelo, a onda se pojavi osmijeh i na njihovom i na mom licu. Nakon svete pričesti nosim jedno zadovoljstvo u sebi i sretan sam, jer se nisu ostvarile one moje prve sumnje o neprihvaćanju od strane vjernika, a moja obitelj je ponosna na mene. Hvala Bogu na tome.

Markus Rajić s obitelji

MLADI HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ NA SVJETSKOM SUSRETU MLADIH U PORTUGALU

NE BOJTE SE

Sudjelovati na događaju koji je ujedinio brojne nacije, kulture i tradicije, a prije svega mlade ljudi iz cijelog svijeta izazvao je u meni veliko dijaljene, osjećaje zahvalnosti i ponosa. Ujedinjeni u molitvi i dijeljenju, prolazeći kroz brojne zgode i nezgode, imali smo priliku doživjeti raznolikosti i bogatstvo naše katoličke zajednice. Ohrabreni porukom pape Franje, da nismo broj, nego osobe s licem i srcem, a posebno da smo u Crkvi svi, svi, svi dobrodošli, vratili smo se iz Lisabona s uspomenama za cijeli život i predivnim iskustvom Božjeg milosrđa i ljubavi.

Gabrijela Margić, HKM Graz

Od 1. do 6. kolovoza ove godine u portugalskom glavnom gradu Lisabonu održao se 37. Svjetski dan mladih pod geslom "Tih dana usta Marija i pohiti" (Lk 1:39). Više od milijun mladih iz svih dijelova svijeta okupilo se u Portugalu kako bi slavili svoju vjeru, a među njima su bili i mlađi naše Misije u pravnji fra Darija Micana, franjevca trećoredca koji je na doktorskom studiju u Münchenu te fra Darka. Valja istaknuti kako je iz inozemstva naša bečka Misija jedina išla organizirano, tako da su nam se priključili i mlađi iz drugih Hrvatskih katoličkih misija u Austriji. Bili smo zajedno s mlađima Bečke nadbiskupije, u pravnji vlč. Anselma Beckera, povjerenika za mlađe i promicatelja pastora-

la zvanja, te Martina Krizeka, asistenta za pastoral mladih i djece.

Veliko iznenadjenje nam je bilo kad smo saznali da ćemo biti smješteni po obiteljima, s obzirom na to da je nešto manje od 14 tisuća nas imalo taj privilegij. Upravo smo tako u svakodnevnom razgovoru i druženju mogli bolje upoznati koliko je portugalski narod dobar, koji su njihovi običaji, a uz to izgraditi i nova prijateljstva.

Sudjelovali smo na ceremoniji otvaranja, križnom putu, bdjenju, katehezama, dodatnim sadržajima koji su tih dana bili po cijelom gradu, klanjanju i završnoj svetoj misi u parku Teju s papom Franjom. Također smo zajedno razgledali Lisabon i njegove znamenitosti, kao i okolne gradove. Na kraju je papa Franjo najavio da će sljedeći Svjetski dan mladih biti 2027. godine u dalekoj Južnoj Koreji.

Evo i nekoliko dojmova mladih:

Započela bih ovaj komentar na naše putovanje u Lisabon rečenicom: "Ja sam Tvoja".

Kojim riječima uopće opisati te dane ispunjene neizmjernom toplinom, povezanošću i mirom? U ovom našem uzburkanom vremenu svakodnevno primamo bezbroj informacija koje nas opterećuju i udaljuju od mira i života, od Boga. Mogu biti zahvalna što sam imala priliku doživjeti tu blizinu s tolikim brojem ljudi, nepoznatih ljudi. Međutim, svi smo bili i jesmo braća i sestre. Koliko god svi mi bili različiti, svakoga od nas Bog treba, svakoga od nas. Upravo si ti taj ili ta bez kojeg/koje ovaj svijet ne bi bio takav kakav jest. Stvoreni smo po Božjoj volji, On nas zove našim imenom. Nisi samo tamo neki broj u statistici, nego si za Njega poseban. Nema tebi sličnog, ti si jedinstven. Sa svim svojim vrlinama i manama. On nas zove. Bezuvjetno nas voli i ne želi da se bojimo, ne želi da tugujemo. No, postavlja nam i dalje pitanje: "Smijem li ući u tvoj život?" Naš Spasitelj se ne nameće, ne sili na ništa. On nam daje izbor i želi da ga mi zazovemo, ako mi to želimo. Dok onaj drugi, Sotona, on nam prilazi, zvali mi njega, ili ne. Ipak, protiv njega se ne možemo boriti sami, ali ako imamo Isusa na našoj strani, sve postaje lakše. Nemoguće postaje mogućim. Svi strahovi nestaju. Upravo sam se ja tako osjećala svih tih dana u Lisabonu. Suzama jedino mogu dočarati tu emociju spoznaje koliko smo voljeni, koliko nas On samo ljubi i nikada ne odustaje od nas. Koliko god puta mi Njemu zatvorili vrata, On nas uvijek čeka da mu se obratimo, da ga zovemo. Na posljeku shvaćam, svakog onog trenutka kada bih na neki način bježala od Boga s namjerom da malo "uživam u životu", da mi bude lagodno, da se ispunim srećom u prolaznim stvarima, uviđam ma koliko god mislila da me On nekada ne čuje, On me čuje i kada šutim. Zato svima vama koji ovo čitate želim poručiti meni najznačajniju poruku koju ću zauvijek nositi s ovogodišnjeg

Dana mladih, da se ne bojimo jer nas On zove po imenu našemu. Dušo moja, ne boj se.

Ana Lucić

Susret s mladima iz cijelog svijeta, molitva, pjevanje, druženje i slušanje riječi pape Franje za

mene je bio apsolutno nezaboravan trenutak. Bio je to događaj ispunjen blagoslovom i radošću.

Julianne Krajnović

Uz geslo svjetskog Dana mladih "Usta Marija i pohiti", tako što je Marija ustala i pohitjela svojoj rođakinji Elizabeti u pohod, tako smo se i mi uputili prema Lisabonu, kako bi se susreli s papom Franjom i mladima iz cijelog svijeta. Predivne trenutke smo doživjeli: od "slučajnog" susreta s papom u jednoj lisabonskoj ulici, preko zanimljivih i poučljivih kateheza, pa sve do lijepih susreta s drugim mladima. Svidjelo mi se kada je papa na njegovom dolasku

rekao da je Crkva za sve nas. "Za tebe, za tebe, za tebe" pokazujući na neke od nas. Najdirljiviji trenutak mi je bio kod noćnog bdjenja - kada je vladala potpuna tišina pred Presvetim, a bilo nas je više stotina tisuća. Osim toga mi je drago što smo tih dana imali sreću živjeti i boraviti u portugalskim obiteljima, te tako dodatno upoznati njih kao narod i njihovu kulturu. Njihova gostoljubivost je bila najuočljivija kada smo hodali cestama, a ljudi su nas pozdravljali, pljeskali i time nas podržavali. Na kraju samo želim reći: *Obrigado!* (što znači *hvala* na portugalskom).

Martina
Markunović

Ovo mi je bio prvi Svjetski dan mlađih i nisam znala što očekivati. U

MLADI HKM BEČ NA SVJETSKOM SUSRETU MLADIH U PORTUGALU

Lisabonu nas je dočekala vrućina i mnoštvo ljudi. Morali smo puno hodati, ali nas nije ništa spriječilo uživati u svakom trenutku.

Nikada neću zaboraviti kad sam nakon mise otvorenja u Parku Eduarda VII. pogledala i vidjela veliki broj ljudi iz raznih država. Tada mi je bilo jasno, da je Svjetski dan mladih počeo i da će ovo biti zaista nezaboravno iskustvo. Kroz sve vrijeme boravka obišli smo razna mjesta i upoznali ljude iz mnogo zemalja. Bilo mi je fascinantno promatrati toliko vesele hodočasnike koji su pjevali i plesali kroz cijeli grad. Grad Lisbon ču vjerojatno pamtitи po mnogo ljudi i veselju. Vrhunac svega bilo je zajedničko bdjenje i misa jutro poslije s papom Franjom. Da bi došli do toga, hodali smo tri sata po najvećoj vrućini s puno ljudi i zatim došli na polje od zemlje i kamenja na kojem smo svi zajedno spavalii. Ali sve se to isplatilo. Što god da se dogodilo, i vrućine i gužve, na kraju mi ostaju u sjećanju samo lijepi i radosni trenutci.

Bogu sam toliko zahvalna što sam se odlučila na ovo putovanje i zatim bila dio ovog događanja gdje sam upoznala toliko predivnih ljudi. Zaista je bilo jedno nezaboravno iskustvo s kojega se vraćam ispunjena.

Gabrijela Bošnjak

Molili smo da Duh Sveti bude među nama, da nam zapali svjetlo u srcu, zadahne dušu ljubavlju, da ispred nas ide i da nas vodi kroz duhovnu obnovu.

Upetak 29. rujna 2023. u popodnevnim smo se satima nas dvadesetero Framaša uputili u cistercitsku opatiju Lilienfeld nedaleko od Beča kako bismo se pripremili za ovogodišnja obećanja. Geslo ovogodišnjih obećanja je: *Primamo upravo kada dajemo*, citat našeg Serafskog Oca, sv. Franje. S nama su bili fra Darko Grmača, duhovni asistent Frame Beč, sestra Dragana Tomić i gospodin Zoran Marinčić, pastoralni vijećnik.

U planu su bili slavljenje svete mise, kateheze, druženje i uživanje u prirodi. Na početku duhovne obnove smo slavili svetu misu i molili zaziv Duha Svetoga. Molili smo da Duh Sveti bude među nama, da nam zapali svjetlo u srcu, zadahne dušu ljubavlju, da ispred nas ide i da nas vodi kroz duhovnu obnovu.

Nakon večere i moljenja povečerja družili smo se uz igre do spavanja.

Sutradan, u subotu, rano smo ustali da bismo proslavili svetu misu i mo-

lili jutarnju molitvu. Poslije doručka smo se podijelili u dvije skupine pa su nas brat Hermann i brat Johannes vodili kroz samostan. Opatija Lilienfeld

najveći je srednjovjekovni cistercitski kompleks u Austriji s najvećom zakladnom crkvom u Austriji. Gradnja crkve je počela 1202. godine i trajala 61 godinu, što je za to vrijeme jako brzo. Crkva je građena u gotičkom stilu. Međutim, nekoliko stoljeća kasnije htjeli su je rušiti da bi gradili jednu novu crkvu u baroknom stilu. Bogu hvala nisu imali dovoljno novca da bi to učinili pa su uređivali crkvu u baroknom stilu s raznim bojama od mramora: sivog crvenog i crnog, sve iz okoline ili iz Lilienfelda. Stoga se može reći da je crkva i gotička i barokna. Nekada je u samostanu živjelo nekoliko stotina svećenika, tako da je samostan jako velik, ima puno prostorija, a ima i dvorište. Dobili smo priliku hodati dvorištem u tišini ne razmišljajući previše da bi dopustili Gospodinu govoriti. Brat Johannes kaže da je katkada bolje šutjeti nego govoriti da bismo mogli čuti Božji glas. Također smo molili psalam na način kako to čine cisterciti, sa stankom kod zvjezdice, kako bi riječi psalma što dublje odjeknule u nama.

Nakon razgledavanja prekrasnog samostana imali smo prvu katehezu koju nam je držala sestra Dragana. Tema kateheze je bila *prijateljstvo*. Sestra Dragana je započela citatom iz knjige Sirahove: *Vjeran prijatelj pouzdana je zaštita; i tko ga je stekao, našao je blago* (Sir 6,14). Govorila je poslije o Isusu kao prijatelju, zatim o tome kako biti prijatelji jedni drugima, kako živjeti i njegovati prijateljstvo i na kraju i o opasnostima u prijateljstvu.

Poslije kateheze smo se podijelili u tri skupine, svaka je izvukla po tri citata o prijateljstvu o kojima smo razgovarali, a poslije pred svima izložili o čemu smo govorili. Hvala s. Dragani na lijepo premjenom susretu.

Nakon kateheze molili smo anđeoski pozdrav, ručali i krenuli na pješački izlet. Hodali smo šumom, prošli pokraj livade na kojoj su pasle krave i naišli na jedan ljetnikovac na koji smo se popeli. Molili smo krunicu te je došlo vrijeme tišine i samoće kako bismo imali priliku razmišljati o obećanjima koje

ćemo dati. Bila je također mogućnosti za isповijed i razgovor. Nakon vremena samoće i šutnje bilo je druženje, nakon kojeg je uslijedilo euharistijsko klanjanje uz riječi fra Darka, molitvu, tišinu i pjesmu. Nakon klanjanja smo išli na večeru koju su nam priredili gospodin Zoran i s. Dragana. Molili smo večernju molitvu, a onda smo gledali film i razmišljali o geslu naših obećanja: *Primamo upravo kada dajemo*. U filmu smo vidjeli kako je misionar mons. Gerard Žerdin, franjevac naše Provincije i biskup biskupije Atalaya u Peruu, pomogao ljudima da se grade škole u kojima uče o svojoj kulturi.

Nakon filma je slijedila druga kateheza s temom: *Važnost duhovnog i obiteljskog odgoja*, koju nam održao gospodin Zoran Marinčić. Zoran je teolog, suprug i otac dvoje djece. Živio je pet godina u Lilienfeldu, radio u školi kao vjeroučitelj, bio pastoralni vijećnik i vodio ministrante u opatiji Lilienfeld, a s nama je proveo cijeli vikend. Rekao nam je da jedna zdrava obitelj znači zdrav odgoj i da je važno da roditelji budu primjer djeci. Ukazao nam je da je važan zajednički odlazak obitelji na svetu misu. Prve molitve koje su nas roditelji naučili su *Oče naš i Anđele čuvaru*, tako da je važno da i mi učimo našu djecu. Bitno je da postoji jedna ravnoteža u obitelji između roditelja i djece, između biti roditelj i biti prijatelj. Hvala gospodinu Zoranu na jako poučnom susretu.

Molili smo povečerje, pa smo se družili. Nakon druženja smo išli na spavanje. Sljedeće jutro smo slavili svetu misu uz zahvalu Gospodinu za predivan vikend koji smo proveli, odvojili se od obveza, bili u prirodi i imali lijepo druženje s drugima.

Nakon svete mise i doručka imali smo završni osvrt i zaključili kako nam je bilo lijepo. Zahvalili smo se za to našem duhovnom asistentu fra Dariku, s. Dragani kao i gospodinu Zoranu što su nam to omogućili, bili s nama i uputili nam važne riječi i savjete.

Martina Markunović

OBEĆANJA FRAME BEČ

s. Dragana Tomić

Mi imamo tjeskobu zbog svojih rezultata. No, ne trebamo se opterećivati rezultatima, jer Bog ne mjeri naše rezultate, nego izbore što činimo.

Na spomendan Blažene Djevice Marije od Krunice, 7. listopada 2023. godine u misijskoj crkvi na am Hofu, pod svetom misom u 18 sati naša Frama je imala godišnju proslavu Obećanja. Misno slavlje predslavio je fra Darko Grmača, duhovni asistent Frame. Na svetoj misi su uz brojne Framaše i simpatizere Frame te roditelje naših mlađih bili i Framaši iz Zagreba, te austrijski Framaši koje je fra Darko posebno pozdravio i zaželio im dobrodošlicu na njemačkom jeziku.

Obećanje da će na godinu dana živjeti evanđelje po primjeru svetog Franje Asiškog dalo je 22 mlađih naše Misije. Geslo ovogodišnjih Obećanja je: *Primamo upravo kada dajemo* (sveti Franjo Asiški). Pjevanje na svetoj misi animirao je misijski zbor mlađih. Misna čitanja i molitvu vjernika čitali su Framaši.

Slavlje je započelo svečanom procesijom u kojoj su uz fra Darka i fra Radovana sudjelovali svi obećanici. Obećanici su u ulaznoj procesiji ušli u prepoznatljivim majicama i logom Frame Beč, noseći u rukama svjeće

koje su položili na Tau koji se nalazio ispred oltara. Poslije službe Riječi svećano se čitao tekst obećanja, a nakon obećanja fra Darko je u propovijedi poručio da primamo upravo kada dajemo. Franjo se nije opterećivao rezultatima, tražio je da Krist raste u njegovom životu, a on da bude manji, da se umanjuje. Mi imamo tjeskobu zbog svojih rezultata. No, ne trebamo se opterećivati rezultatima, jer Bog ne mjeri naše rezultate, nego izbore što činimo. Rezultat Isusovog trogodišnjeg rada je da su se svi razbježali, a dvojica od njegovih učenika su ga izdali, zaspali su, kad ih je trebao, razbježali su se i ostavili su ga samog. Isus završava na križu u kojem je bio i Franjo zagledan. Zavatio je s križa: Zašto sam, Bože, ostavljen. Križ je dramatičan i sam Isus je bio u mukama na križu. Nemojmo biti zagledani samo u ono što nas brine nego se probajmo zapitati kakve odluke donosimo pred onim što trenutno proživljavamo. Blažena Djevica Marija je rekla: *Neka mi bude po tvojoj Riječi*. Vidimo povjerenje koje mi nikada ne bismo imali i zato nam valja učiti od Blažene Djevice Marije i sv. Franje koji su svoje živote podredili Kristu. Ni Franjo ni Ma-

rija se nisu žalili nego su bili svjesni da je tajna radosti u davanju. Franjo nije puno govorio, nego je živio, davao je. Na kraju je fra Darko poručio: Evanđelje od danas živite u svojim obiteljima i istinski se trudimo živjeti vjeru ne svojim snagama nego Božjom pomoći.

Na kraju svete mise fra Darko je čestitao Framašima na Obećanjima te se zahvalio svima koji su doprinijeli ljepoti ovoga slavlja, zboru mladih, sestraru i fratraru u Misiji, Framašima iz Zagreba i Beča, roditeljima Framaša i svima ostatima te sve pozvao na okrepnu i gledanje prekrasnog kratkog filma koji je govorio o obraćenju svetog Franje i svete Klare. Film su osmislili i realizirali sami obećanici Frame.

Nakon gledanja poticajnog filma o životu dvoje Asižana, u župnoj dvorani su se okupili Framaši i njihovi gosti te uz bogat stol i pjesmu ostali u lijepom druženju.

Sutradan, u nedjelju 8. listopada 2023. izabrano je novo vodstvo Frame Beč. Za predsjednika je izabran Mihael Lukić, za potpredsjednicu Julianna Krajinović, za voditeljicu formacije Magdalena Barušić, za tajnicu Gabrijela Bošnjak i za blagajnicu Valentina Batinić. Nakon izbora proslavili smo svi zajedno svetu misu.

Na prvoj sjednici Vijeća u vodstvo Frame Beč dodana su dva dodatna vijećnika: Martina Markunović i Andreas Perković.

BDJENJE UOČI SVIH SVETIH – HOLYWIN

Posljednjeg dana listopada smo u našoj Misiji imali HOLYWIN – molitveno bdjenje i večer slavljenja uoči svetkovine Svih svetih.

Program je započeo pobožnošću molitve krunice u 17,30 sati, a zatim je slijedila večernja sveta misa, predstava naših mladih i euharistijsko klanjanje. Kroz cijeli program je pjevao naš misijski zbor mladih Laudamus.

U evanđelju je Isus svojim učenicima objasnio kraljevstvo Božje s dvije prispodobe. Fra Darko je naglasio kako nam Isus, ne samo onda, nego i danas

želi približiti Kraljevstvo Božje. Kao što jedno stablo počinje kao malo sjeme koje na kraju uzraste, tako se i obraćenje naših srdaca ne događa u jednom danu, jednom u životu. Svaki dan je bitan i u svakom danu ima pomaka ako čovjek to želi. Duh sveti djeluje malo po malo u nama i mijenja nas iz dana u dan. Kao što su kvasac i gorušica mali, no puni su potencijala, tako smo i mi pozvani biti kao djeca. Svatko od nas je Isusu značajan, zato mu trebamo dopustiti da naraste u nama, jer velike stvari počinju malim počecima.

Nakon svete mise slijedila je predstava naših mladih Framaša pod nazivom *Najslabija (najneobraćenija) karika* koju je pripremio fra Darko. Riječ je o jednoj kviz - igri koju je moderirao sv. Augustin, a sudjelovali su sv. Mala Terezija, sv. Faustina Kowalska, sv. Antun Padovanski i sv. Lucija. Tijekom emisije moglo se na šaljiv i poučan način upoznati razne svece i svetice. U sklopu predstave bilo je i pjesme u zajedništvu sa sv. Cecilijom i njezinim zborom, kao i meditativnog dijela koji je imala sv. Majka Terezija.

Kao što su kvasac i gorušica mali, no puni su potencijala, tako smo i mi pozvani biti kao djeca. Svatko od nas je Isusu značajan, zato mu trebamo dopustiti da naraste u nama, jer velike stvari počinju malim počecima.

Na završetku mise fra Darko je zahvalio svima koji su doprinijeli ljepoti slavlja: sestrama i fratrma u Hrvatskoj katoličkoj misiji, zboru mladih, a osobito mladima koji su glumili. Na kraju je bilo euharistijsko klanjanje u kojem smo na početku zazvali Duha svetoga te molili za naše nakane. Molili smo Gospodina, Kralja svetaca, da nama pomaže na putu prema svetosti, jer biti svet znači gledati Gospodina i nastojati biti malen kao goruščino zmo.

Martina Markunović

HODOČASNICI SLAVKO I GERI NA PJEŠAČKOM PUTU U MEĐUGORJE

Vjerovali smo da uz Božju pomoć možemo uspjeti u našoj nakani!

Ja sam Slavko Bošnjak, rođen 2. listopada 1969. godine u Foči kod Doboja (BiH). U Austriji (Beč) živim od 1989. godine. Radim kao kućni majstor. Oženjen sam, imamo dvoje djece, snahu i dvije unuke. Redovito idem na svetu misu u Hrvatsku katoličku misiju Beč za koju sam jako vezan od dolaska u Beč. Moja vjera i molitva bila je prosječna do nekih mojih 45 godina starosti.

Prvi odlazak u Međugorje prije 15 godina bio je povezan s nabavkom Gospinog kipa za jednu kapelu koju sam želio s mamom i svojom obitelji izgraditi kod kuće u Foči. U tome smo uspjeli. Od toga dana je moj život bio sve bolji i sretniji. Sve više sam se molio Bogu i zahvaljivao na milostima koje mi je dao, kako meni, tako i mojoj obitelji. Jednog dana, moleći krunicu, razmišljao sam o tome, kako barem malo uzvratiti dragom Bogu za sve što mi je dao u životu. Odlučio sam krenuti na hodočašće u Međugorje i to pješke. Svoj naum sam povjerio svom nećaku Geriju Grgiću, rođenom 25. listopada 1984. u Boču kod Brčkog, koji je odmah prihvatio krenuti sa mnom. Razgovarali smo s obiteljima koje su nas podržale.

Odlučili smo krenuti u vrijeme korizme. Nikakvih tjelesnih pripreme nismo imali prije polaska. Jednostavno smo vjerovali da uz Božju pomoć možemo uspjeti u našoj nakani.

Naš smo hod započeli u subota ujutru, 25. veljače u 5 sati. Na početku hodočašća s obiteljima koje su nas ispratile pomolili smo se Bogu i prikazali nakane našeg hodočašća, za mir u svijetu, u obiteljima, za zdravlje, jaču vjeru, čvršću molitvu i obraćenje. Pješaćili smo kroz Austriju, Mađarsku, Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Spavali smo spontano od mjesta do mjesta, bez ikakvih unaprijed dogovorenih re-

zervacija. Susretali smo puno dobrih ljudi koji su nam davali podršku, hranu i spavanje na našem putu. Uvjeti su bili teški: kiša, snijeg, vjetrovi, ali sve nas to nije sprječilo da stignemo do našeg cilja. Znali smo da nas Bog prati i promatra iz nekoga kutka i kad je bilo teško, On nam je davao snagu. Naš hodočašnički put bio je dugačak oko 750 km i trajao je 16 punih dana bez žuljeva na nogama, s pokojom upalom mišića, koje smo liječili tabletama protiv bоловa i raznim kremama.

Po dolasku u Međugorje, 12. ožujka 2023. oko 13 sati, dočekali su nas prijatelji i obitelji, a potekla je i pokoja suza radosnica. Poslije kratke stanke uputili smo se na brdo ukazanja zahvaliti Bogu, Majci Božjoj i Isusu Kristu i dati zavjet da ćemo ostatak svoga života posvetiti Bogu, siromašnima, bolesnima i beskućnicima.

Nećemo stati na ovom prvom hodočašću, jer smo na njemu još više upoznali veličinu Božju. Nikad u životu mu nisam bio bliže, mogao sam s Njim razgovarati, moliti mu se bez ikakvih i svakodnevnih briga i obveza koje imamo u našem Beču.

Na kraju sam uvidio da nismo samo Geri i ja bili na putu za Međugorje, nego je tu kao naš stalni pratilac bio i naš Bog Otac, jer bez Njega ne bismo uspjeli stići do našega cilja. Jedva čekamo sljedeće hodočašće, koje ćemo uskoro početi planirati.

Draga braćo i sestre po Kristu, ako se odlučite na neko hodočašće, ne mora to biti Međugorje, to može biti i odlazak na nedjeljnu svetu misu, ne zaboravite Boga pozvati da ide s vama, jer bez njega nećete uspjeti. Bog vas blagoslovio i čuvao na vašim životnim putevima!

Slavko i Geri

HODOČAŠĆE U MEĐUGORJE

Naša je Misija od 18. do 21. svibnja ove godine organizirala hodočašće u Međugorje. Krenuli smo tako s dva autobusa put Međugorja, na svetkovinu Uzašašća Gospodinovog. Naša prva postaja je bio posjet Krašiću, mjestu čašćenja blaženog kardinala Alojzija Stepinca. U Krašiću smo slavili svetu misu, koju je predslavio fra Darko, a pjevanjem i čitanjem su svečano euharistijsko slavlje uljepšali hodočasnici. Bio je to lijep osjećaj vidjeti našeg svećenika kako s našim narodom slavi svetu misu, kako svi glasno i iskreno mole jer smo svi krenuli na ovo hodočašće sa svojim nakanama i potrebama za koje smo na ovom svetom mjestu molili. Nakon svete mise fra Darko je kleknuo pred relikvije blaženog kardinala Stepinca i molio njegove litanije. Vjernici su također s vjerom u Boga i našeg blaženika, kleknuli i molili. Na hodočašćima se uvijek osjeti taj jači žar molitve i vapaja, osjećaj zajedništva u molitvi bio je vidljiv na našim licima i odnosima jednih prema drugima. Nakon svete mise posjetili smo staru župnu dvor, danas Spomen dom bl. Alojzija Stepinca u kojem je blaženik od 5. prosinca 1951. pa do svoje smrti 10. veljače 1960. boravio u kućnom pritvoru. Tamo nam je časna sestra Gabrijela iz Družbe sestara Služavki Malog Isusa govorila o Stepinčevu životu provedenom u kućnom pritvoru.

Nakon posjeti Krašiću uputili smo se za Međugorje. U Međugorju smo posjetili Križevac gdje smo molili križni put, te Brdo ukazanja na kojem smo molili otajstva krunice. Posjetili smo i Majčino selo kao i zajednicu Cenacolo. Molili smo Kraljicu mira i pjevali. U Međugorju smo sudjelovali na večernjem programu i svetim misama Župe Međugorje. Bio nam je lijepo čuti i vidjeti da je od 50-ak svećenika koji su bili na misi, naš fra Darko navijestio evanđelje. U hotelu su nas lijepo primili i ugostili. U autobusu je također bilo lijepo, ugodno i veselo. Marija i Josip Šimić

potrudili su se da nas ponude pićem i kavom kako bismo bili svježi tijekom putovanja.

Na povratku iz Međugorja navratili smo u Vepric, u svetište Majke Božje Lurdske, gdje smo slavili svetu misu, molili litanije Majci Božjoj, pjevali te krenuli kući.

Donosimo ukratko dojmova:

- Ovo mi nije prvo hodočašće u Međugorje, ali je uvijek lijepo, novo iskustvo. Drago mi je vidjeti stara i poznata lica, ali još draže mi je stjecanje novih poznanstava. Dok sjednem u autobus, srce mi je puno! Želim još puno ovakvih hodočašća.

- Gospa nas pozvala i mi se odazvali. Toliko sam milosti ljubavi i radosti primila koliko nisam ni poželjela.

- Božja ljubav u našem bližnjem zrači duhom Međugorja.

- Hvala na prelijepom iskustvu, molitvi i osmjeahu. Hvala što ste me približili Bogu i vjeri.

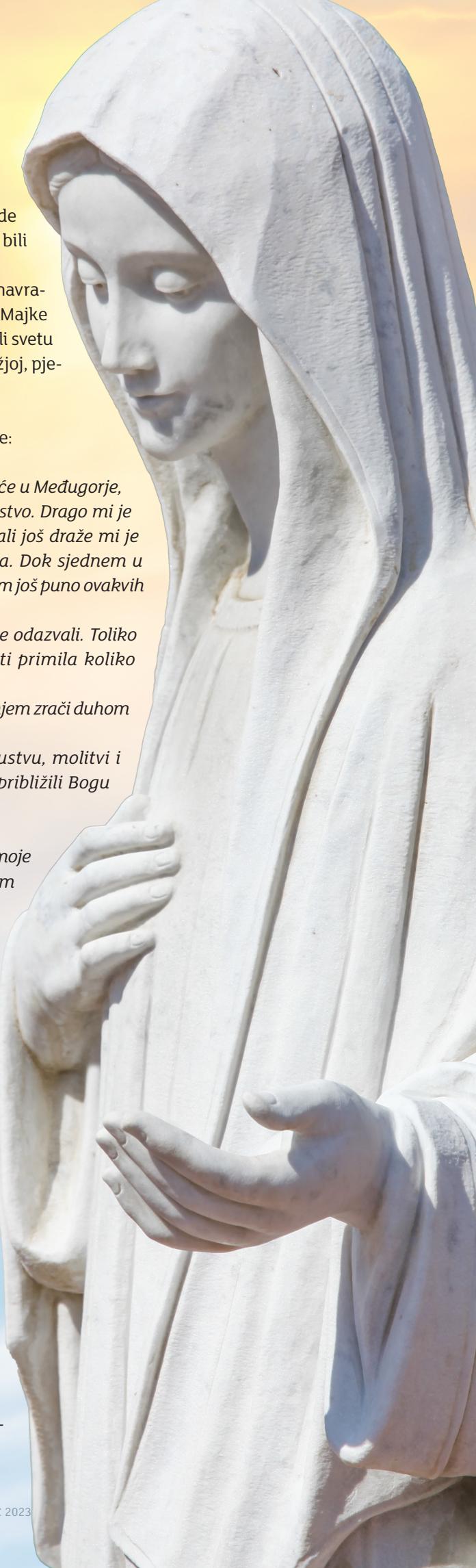
- Lipo nam je bilo!

- Kada sam krenula Gospo, moje srce je bilo ispunjeno strahom i tegobom od mojih životnih nedača. Na hodočašću uz molitvu i pjesmu, glasove naših hodočasnika osjećam da nisam sama. Bili smo kao obitelj koja se okupila kod kuće. U Međugorje sam došla sa svojim problemima, molitvama, tamo sam otvorila dušu, ispovjedila svoje grijeha i uz suze osjetila olakšanje, a Majci preporučila sve svoje.

- Gospe me pozvala i ja se odazvala i obećavam ići ču opet.

- Svi su mi pomagali da ne padnem. Hvala svima.

- Lijepo je bilo zajedničko moljenje, pjevanje i slavljenje svete mise. Bogu sam zahval-

HODOČAŠĆE U MEĐUGORJE

na da sam došla Dragoj Majci u Međugorje. Počela sam voljeti moliti krunicu.

- U Međugorju je prisutna milost. Svi naši hodočasnici, svih dobi su se uspjeli popeti na oba brda. Ispovijed, svete mise, klanjanja pred Presvetim su nas okrijepila i ispunila tolikim mirom koji nam je samo Bog mogao dati. Međugorje je predivno mjesto na kojem su čak i djeca bez roditelja u Majčinom selu pronašla topli dom. Dirljiva svjedočanstva dvojice članova zajednice Cenacolo pokazala su nam da zaista ništa nije nemoguće i da se svatko može obratiti. Bilo je nezaboravno iskustvo.

- Rado hodočastim i svako zajedničko hodočašće uz duhovno vodstvo je meni osobno jako drago i važno za moj duhovni rast. Hvala za lijepo vodstvo, vožnju i svu organizaciju hodočašća.

- Treći put sam u Međugorju, svaki put se osjećam lijepo, ispunjeno nekim mirom i toplinom. Hvala našoj Majci koja mi uslišava sve molbe. Hvala i na lijepoj organizaciji.

- Hvala za najljepše hodočašće do sada, hvala za najbolji hotel do sada, hvala za najfiniju hranu do sada, kada sam nahranila tijelo onda mogu i dušu, hvala za sve čime ste nas hranili na ovom putu, hvala za sve što ste nam dali za dušu i tijelo, baš nam je bilo lijepo.

- Moja davna želja je ispunjena, moje prvo hodočašće u Međugorje, predivno. Cijeli svijet bih zagrlila.

- Predivne večernje svete mise. Po povratku s Križevca sam osjetila posebnu milost.

- Prvi put sam na hodočašću s našom Misijom. Duša mi je ispunjena i obogaćena. Ta mjesta, Križevac i Brdo ukazanja, sveta misa, sat čašćenja križa i klanjanje Presvetom – suze lijem, a srce puno. Hvala vam što ste vrhunski organizirali ovaj program.

- Moje prvo hodočašće u životu. Predivno iskustvo puno lijepih dojmova. Odlično organizirano, opuštena atmosfera, prilika da bolje upoznam osoblje HKM Beč gdje već godinama idem na svetu misu. Hvala na razumijevanju, humoru, smijehu. Upoznao sam puno suputnika koji su bili jako raspoloženi. Moj život je obogaćen.

- Doživljaj u Međugorju je bio jedinstven. Ponosna sam na sebe što sam uspjela s Gospinom pomoći popeti se na oba brda.

- Prvi put sam u Međugorju. Sretna sam. Hvala vama, hvala osoblju hotela, hvala Majci Božjoj. Nikad bolji vikend.

- Hvala za lijepu vožnju, hvala za kavu na putu, hvala za čašćenje pićem, hvala za strpljivost i brigu oko nas. Sve je bilo super. Radujem se ponovnom hodočašću s vam.

- Zajednička molitva u jedan glas odzvanjala je ljepše od najljepše melodije na

svijetu. Osjetila sam mir, radost, ljubav, razumijevanje. Moć zajedničke molitve je bila tako jaka kao da je rušila sve prepreke između ljudi.

- Hvala vam na trudu i razumijevanju. Bog vas blagoslovio.

- Zahvaljujem Bogu i dragoj Gospi, Kraljici Mira za moje prvo hodočašće u Međugorje. Uzlazeći uz Brdo ukazanja k Gospi kada se zapjevala pjesma Došli smo ti Majko draga, zaplakala sam od radosti. Nadam se opet hodočastiti. Hvala za svu brigu, smijeh, šalu, uslužu, pomaganje na putu.

- Dirljivo je bilo vidjeti kako mladi pomažu starijima na penjanju uz brda i silasku niz brda.

- Lijepo i nezaboravno putovanje. Ponijela sam breme problema i briga, a vratila se sva radosna i neopterećena. Hvala ti Gospo.

- Hvala vam što ste lijepo organizirali hodočašće. Nadam se da će biti još ovakvih hodočašća pod istim vodstvom. Sve je bilo za pet. Bog vas blagoslovio.

- Najljepše hodočašće što smo doživjeli i željeli bi opet ponoviti. Od srca vam puno hvala.

- Moje prvo hodočašće, ali ne i zadnje. Svakome bi preporučila ovaj doživljaj – neopisiv je. Što prije to bolje.

- Prvo hodočašće nakon korone. Hvala Bogu i lijepom i veselom društvu. Hvala vam, Bog neka vas poživi.

S. Dragana Tomić

*Doživjeli smo puno
milosti hodajući
stopama našeg
Spasitelja*

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

Naše misijsko hodočašće u Svetu Zemlju započeli smo 7. rujna 2023. godine, a završili 14. rujna 2023. godine. Na hodočašće je išlo 53 hodočasnika. Stručni vodič bio nam je prof. dr. sc. Ivan Šporčić, a uz njega je bio pratitelj putovanja iz agencije,

stima na koje smo nailazili u vožnji. Drugoga dana smo dana išli na Goru Tabor gdje smo se spominjali Isusovog Preobraženja. Poslije Tabora smo imali razgledavanje bazilike Navještenja svetoga Josipa, a onda smo imali misu u kapelici uz baziliku

smo imali svetu misu u Kafarnaumu. Nakon Kafarnauma išli smo na Galilejsko jezero, čitali tekst kako je Isus pozvao prve učenike, pjevali našu himnu.

gospodin Sven Semenčić. U ime naše Misije išli su fra Darko i s. Dragana. Prvoga dana smo se našli zajedno pred crkvom am Hof, a onda smo autobusom išli do zračne luke Schwerhat odakle smo letjeli za glavni grad Izraela, metropoli Tel Aviv. Iz Tel Aviva smo putovali autobusom do Nazareta gdje smo se smjestili u hotel u kojem smo odsjeli tri dana. U putu nam je profesor govorio o znamenito-

Navještenja u Nazaretu. Nakon mise išli smo u sinagogu gdje je Isus počeo javno djelovati, te nastavili do Marijinog izvora, koji nije presušio od onih dana pa do danas. Također, posjetili smo crkvu svetog Gabrijela. Trećega dana smo išli u crkvu Petrovog Primata, zatim u Kafarnaum, na obalu vidjeti gdje je Isus pozvao učenike. Posjetili smo sinagogu, gdje je Isus liječio uzetoga i ostale bolesnike. Nakon toga

Fra Darko je podignuo našu zastavu, a srca su nam bila puna i radosna. Vidjeli smo okolicu uz jezero, te posjetismo restoran. Odlazimo u Tabku, mjesto gdje je Isus umnožio kruh i nahrario 5000 muškaraca. Otišli smo zatim na Goru blaženstava i čuli sažetak Isusovog govora na Gori s osam blaženstava. Krenuli smo s obale Galilejskog jezera na svadbu u Kani, gdje su naši bračni parovi obnovili svoja bračna obećanja.

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

Četvrtoga dana, u nedjelju, rano ujutro krenuli smo jordanskim usjekom do najstarijeg grada na svijetu - Jerihona. Tamo smo imali svetu misu. Posjetili smo mjesto Isusovog krštenja na rijeci Jordan, gdje smo obnovili svoja krsna obećanja. Nakon toga pošli smo u Kumran, mjesto gdje je slučajno jedan beduinski pastir 1947. godine pronašao biblijske spise. Spisi su bili u pećini, spremljeni u glinene zatvorene posude. Poslije podne smo imali vrijeme za kupanje u mrtvom moru, a nakon toga smo krenuli prema Jeruzalemu i hotelu gdje smo bili smješteni preostale dane. Petoga dana odlazimo u Ain Karem posjetiti crkve rođenja svetog Ivana Krstitelja i Pohođenja Marijina Elizabeti. Tu smo svi zajedno otpjevali hvalospjev *Veliča*, koji stoji napisan i na hrvatskom jeziku. Odlazimo do Betlehema, grada u kojem se rodio Isus. Posjetili smo baziliku Isusovog rođenja i svi se spustili do zvijezde i pećine rođenja. Svetu misu smo slavili u kapeli svete Jelene koja se nalazi u sklopu crkve svete Katarine i naravno, pjevali radosno Božićne pjesme. Šestoga dana posjetili smo Maslinsku goru. Zanimljivo nam je tu bilo čuti kako su zemljište kupila tri brata, Hrvata iz Bosne i darovali ga franjevcima. Posjetili smo baziliku Isusove Muke u Getsemanskom vrtu koja se još zove i Crkva naroda. Posjetili smo pećinu izdaje gdje smo slavili svetu misu uz pjevanje korizmenih pjesama. Odlazimo i u crkvu Marijina

groba, crkvu svete Ane, te crkvu Očenaša u kojoj se nalazi Očenaš na hrvatskom jeziku koji smo tamo zajedno izmolili. Ulicom Via Dolorosa molili smo križni put kojeg je predvodio fra Darko. Molili smo i žalosna otajstva krunice. U bazilici Božjeg groba zadržali smo se naj dulje želeći pojedinačno u molitvi posjetiti Isusov grob. Posjetili smo zatim Kalvariju koja se nalazi u samoj bazilici. Sedmoga dana obišli smo muslimansku i židovsku četvrt. Prošli smo njihovom tržnicom te stigli do dvorane Posljednje večere. Posjetili smo i samostan u kojem je živio sveti Nikola Tavelić, a onda vidjeli i crkvu Petrovog zatajenja kao i crkvu Marijinog usnuća. Vidjeli smo i novi dio Jeruzalema. Posjetili smo također i zid plača. Poslije podne smo imali slobodno u Jeruzalemu pa smo to vrijeme utrošili na ono što je tko želio u Jeruzalemu još vidjeti, moliti, kupiti. Navečer smo slavili svetu misu zahvalnicu za sva primljena dobročinstva na ovom hodočašću. Fra Darko je zahvalio dragom Bogu te svima koji su bili dionici ovog hodočašća.

Osmoga dana rano ujutro smo krenuli iz Jeruzalema prema Tel Avivu odakle smo letjeli kući. Bilo je ovo jako lijepo hodočašće na kojem smo doživjeli puno milosti hodači stopama našeg Spasitelja.

s. Dragana Tomić

Srca su nam puna i radosna. Bilo je ovo jako lijepo hodočašće na kojem smo doživjeli puno milosti.

One smjene godine na zavjetno, tradicionalno hodočašće u Mariju Bistrigu pošli dva tjedna ranije nego ostalih godina, točnije u subotu 30. rujna. Razlog je bio zajednička proslava 25. obljetnice proglašenja blaženim kardinala Alojzija Stepinca od tadašnjeg pape Ivana Pavla II. Krenuli smo uz Božji blagoslov i u dogovorenem vrijeme s četiri popunjena autobusa, oko 200 hodočasnika, ne brojeći one koji su išli osobnim prijevozom. U ime naše Misije voditelji su bili s. Nikolina, s. Lucija, fra Marko i gđa. Nada Sopek. Ponijeli smo sa sobom naše molbe, prošnje i zahvale majci našoj Bistričkoj.

U autobusu najprije molitva za sretan put, poslije toga krunica, a onda pjesma i eto nas u Mariji Bistrici. Sve proleti u trenu. Stigli smo relativno brzo, budući da nas na granicama nisu previše zadržavali. Idemo najprije na kavu te poslije toga na ispunjaj. Do početka procesije i svečane mise malo smo se okrijepili i kupili nabožne predmete i poklone.

U procesiji uz mnoštvo svećenika među kojima je bio i naš fra Marko Vuković, po dvoje iz svake župe u narodnim nošnjama. Našu Misiju su predstavljali dvoje mladih legionara: Kiara Relota i Leon Brandić, na koje smo bili osobito ponosni.

Posebno je svečano bilo u Mariji Bistrici danas. Naime, proslavljenja je 25. obljetnica proglašenja blaženim kardinala Alojzija Stepinca, uzornog svjedoka evanđelja, Božjeg milosrđa i ljubavi za koju je trpio sve do mučeništva. Svečano euharistijsko slavlje na prostoru crkve na otvorenom, koja upravo po Stepincu nosi ime, predstavio je zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša. Na početku svete mise zagrebačkom nadbiskupu palij, znak službe metropolita, stavio je mons. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj. Također, ususret proslavi, organizirano je ispunjenje velikoga zavjeta – da se iz zraka kao zavjet Majci Božjoj i kao znak zahvale za Stepinčevu beatifikaciju prospulatice od 10 000 ruža. U organizaciji

HODOČAŠĆE U MARIJU BISTRICU

Iz Marije Bistrice prema Beču krenusmo punih srdaca i dojmova, raspjevani i zahvalni Bogu za ovaj dan hodočašća u kojem je sve prošlo u najboljem redu.

Glasa Koncila, koji slavi 60. obljetnicu postojanja te Zaklade Sv. Maravillas od Isusa, koja u Hrvatskoj promiče karmelsku duhovnost, velika je želja bila da se taj zavjetni čin ispuniti upravo uz blagdan svetice ruža – crkvene naučiteljice i bosonoge karmeličanke sv. Terezije od Djeteta Isusa, čijemu se zagovoru blaženik Stepinac za života na poseban način utjecao. Providnosno je i to što je zavjet izvršen upravo na godišnjicu kada se sv. Mala Terezija preselila u vječnost (30. rujna 1897.). Ujedno je u subotu u Svetištu MBB-e održano tradicionalno hodočašće Vrhbosanske nadbiskupije i Banjolučke biskupije, zatim hodočašće Požeške biskupije i hrvatskih katoličkih misija. Bila je to posebno svečana misa kojoj je prisustvovao veliki broj vjernika, ali i svećenika.

Nakon svečane sv. mise potražili smo okrjepu i stigli na križni put nakon kojeg smo ušli u crkvu gdje smo pred zavjetnim kipom Majke Božje Bistričke svaki u svome srcu izrekli svoje potrebe, molbe, brige i zahvale. Krenuli smo prema Beču punih srdaca i dojmova, raspjevani i zahvalni Bogu za ovaj dan hodočašća u kojem je sve prošlo u najboljem redu.

Nada Sopek

HODOČAŠĆE MJESNOG BRATSTVA OFS-a U KRAKOV

*Obogaćeni Duhom Gospodnjim i
prepuni dojmova.*

Naše mjesno bratstvo Franjevačkog svjetovnog reda hodočastilo je 22. listopada 2023. u svetište Božjeg milosrđa i sv. Faustine Kovalske u Krakov, te u svetište Gospe od Jasne Gore, u Czestochowu. Krenuli smo Iz Beča u 13 sati, a stigli u Krakov oko 20 sati. Putovanje je prošlo u molitvenom i bratskom ozračju.

U subotu smo imali sv. misu u jednoj od kapela u prizemlju bazilike Božjeg milosrđa, zatim je slijedio doručak i obilazak prekrasne bazilike. Nakon toga smo imali priliku popeti se na toranj bazilike, odakle se pruža prelijep pogled na svetište svetog Ivana Pavla II. na jednoj, te Krakov na drugoj strani. Ispod bazilike su postaje križnog puta, gdje smo i obavili ovu pobožnost koju je predvodio fra Radovan, naš duhovni asistent. Po završetku pobožnosti križnog puta, pješice smo se uputili u svetište svetoga Ivana Pavla II., udaljenog od bazilike Božjeg milosrđa desetak minuta hoda. U crkvi je izložena i reverenda svetog Ivana Pavla II., koju je nosio kada je bio izvršen atentat na njega, a na kojoj se još vide tragovi prolivene krvi. Tu je i hrvatski oratorij s likom bl. Alojzija Stepinca, zaštitnika našeg bratstva, Majke Božje s djetetom Isusom i sv. Ivana Pavla II. Nakon toga smo pošli u samostansku kapelu kongregacije Družbe naše Gospe od milosrđa, u kojoj su grob i relikvije svete Faustine, te slika Milosrdnog Isusa iz 1943. godine. Vrijeme subotnjeg poslijepodneva smo iskoristili za obilazak centra Krakova, s najvećim srednjovjekovnim gradskim trgom u Europi. Po povratku iz grada i večere ponovo smo krenuli na grob svete Faustine Kovalske i pred sliku Milosrdnog Isusa, gdje smo u osobnoj molitvi izrekli svoje molbe, molitve, jade, poteškoće i zahvale. Prisustvovali smo i molitvi krunice na poljskom jeziku.

U nedjelju ujutro poslike svete mise i doručka napustili smo Krakov i uputili se u Czestochowu, u svetište Gospe od Jasne Gore, u kojem se nalazi ikona blažene Djevice Marije s Isusom u naruču, koju je po predaji naslikao sv. Luka Evanđelist na dasci stola, koju je sam Gospodin Isus napravio.

Obogaćeni Duhom Gospodnjim, prepuni dojmova, iz svetišta Gospe od Jasne Gore uputili smo se za Beč.

S. Marina Banov

LJETNO I JESENSKO PJEŠAČKO HODOČAŠĆE U MARIA GUGGING

S povjerenjem u Marijinu ljubav prema nama i njezin moćni zagovor, s mirom u srcu i duši.

Kao i svake godine krajem lipnja hodočastimo Majci Mariji. Ove godine je to bilo u subotu 24. lipnja 2023., kako bismo zahvalili za još jednu školsku, vjeronaučnu i studentsku godinu. Oko 500 vjernika naše Misije hodočastilo je u najveće svetište Bečke nadbiskupije, koje godišnje posjeti oko 100.000 hodočasnika.

Hodočašće je započelo zajedničkom molitvom i blagoslovom u crkvi am Hof, a nastavilo se zajedničkim pješaćenjem većine vjernika. Ovo zahvalno hodočašće Majci Mariji kao i *najvećem rođenom od žene* - sv. Ivanu Krstitelju, bilo je i prilika za druženje i razgovor učenika i studenata prije ljetnih praznika, ali i priprema za aktivnosti u novoj pastoralnoj godini. Od svega navedenog, treba istaknuti veliki broj mlađih koji su se odvažili, unatoč *klimavom* i pomalo kišnom vremenu i pješaćili Majci.

Na početku svete mise domaći župnik pozdravio je i blagoslovio sve hodočasnike. Misno slavlje kao i svaku postaju molitve animirali su mlađi naše Misije. S povjerenjem u Marijinu ljubav prema nama i njezin moćni zagovor, s mirom u srcu i duši, uputili smo se svojim domovima.

Marijo, Kraljice mira, moli za nas!

duhovne pjesme, razgovaralo se i družilo. Ovo hodočašće je bila prilika i za susret s milosrdnim Gospodinom preko sakramenta svete isповijedi.

Hodočasnici - pješaci su nakon nešto više od 7 sati hodočašćenja, stigli do spilje Gospe Lurdske u Maria Gugging. Okupili smo se tako svi; pješaci i oni koji su došli autima ili autobusom i pripremili se za slavlje svete mise, koja je bila vrhunac našeg hodočasničkog puta. Misu je predslavio fra Darko, a pjevanje je animirao član naše Misije, gospodin Toni Piplica.

Fra Darko je u propovijedi govorio o Marijinoj i našoj vjeri. Ukazao je da se nalazimo u krizi vjere, a Marija neka nam bude uzorom vjere i povjerenja, ona koja je imala potpuno povjerenje u Boga, pitala se kako će to biti, ali nije nikad izgubila vjeru. Potaknuo nas je da se predamo Bogu, jer on će sve izvesti na dobro. Marija je u Božićnoj noći držala svoje dijete koje je po svemu izgledalo kao i sva druga djeca, a znala je da je to dijete Bog. Našla se pred tajnom, kao i mi pred tajnom s pričesnog stola, kada gledamo komadić kruha i vjerujemo da je tijelo Isusovo. I pod križem je trebala vjera jer je pod križem vidjela patnju svoga Sina, a vjerovala je da na križu visi Bog koji će otkupiti cijeli svijet. Valja nam od nje učiti, napomenuo je fra Darko, ne sa svojim planom, kojeg bi mi Bogu proturili, nego po Božjem planu. Upitao je zatim: Imamo li mi vjeru poput Marije? Reći ćemo da smo vjernici, prozivati druge idu li u crkvu, isповijedaju li se? Što čovjek pored mene ima od moje vjere, pomaže li moja vjera ikomu da postane bolji? Neka nam BDM koja je i žena i majka bude i ostane primjerom i trajnim životnim uzorom kako bi naš dovela Bogu. Hodočasničkom misom i blagoslovnom molitvom završili smo naše hodočašće ispred spilje Gospe Lurdske, u prirodnom ambijentu zelenila i cvrkuta ptica.

S. Dragana Tomić

Uvjeme subotnje jutro, 23. rujna 2023. okupili su se hodočasnici - pješaci u našoj misijskoj crkvi te blagoslovnom molitvom započeli svoje hodočašće Majci Božjoj Lurdskoj u Maria Gugging. Hodočašće je vodio fra Darko Grmača, a sudjelovalo je nekoliko stotina hodočasnika. Dalo se primijetiti da je na hodočašću velik broj mlađih. Molili smo za početak školske, akademske, vjeronaučne i katehetske godine. Molila se krunica, pjevale su se

FDG

Neka nas Duh Sveti blagoslovi i prati tijekom cijele školske godine!

NOVA VJERONAUČNA GODINA I ZAZIV DUHA SVETOOGA

Nakon što se većina osnovnoškolaca (njih oko 350) u subotu 16. rujna upisala na vjeronauku za ovu vjeronaučnu godinu, nastavili smo pješačkim hodočašćem u marijansko svetište Gospe Lurdske u Maria Gugging, u subotu 23. rujna, na kojem smo molili za početak školske, akademske, vjeronaučne i katehetske godine. Nastavili smo moliti na istu nakanu, u nedjelju 24. rujna na svetim misama u 8:30 i 18:00 sati. Molili smo Duha Svetoga da bdiće nad našim obiteljima, djecom i mladima, učiteljima i profesorima, kako bi napredovali u mudrosti, znanju i kreplosnom životu.

Na svetoj misi u 8:30 sati smo molili za djecu i osnovnoškolce. Tu svetu misu predslavio je fra Marko Vuković, dok je pjevanje animirao dječji misijski zbor, a misna čitanja čitali su osnovnoškolci. Svečanu svetu misu za srednjoškolce, studente i mlade u 18:00 sati, predslavio je fra Darko Grmača. Nedjeljna čitanja i molitvu vjernika čitali su mlađi, a pjevanje je animirao misijski zbor mlađih. Zaključili smo naše molitve za početak školske, akademske, vjeronaučne i katehetske godine klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, koje je predvodio fra Darko. U prigodnoj homiliji vezanoj uz 25. nedjelju kroz godinu fra Darko je povezao evanđelje dana i zaziv Duha Svetoga, progovorivši najprije o evanđeoskom odlomku koji govori o jednakoj placi vinogradarevih radnika, poručivši nam da svima pružimo jednaku priliku te da ne budemo zavidni i ljubomorni na uspjeh drugoga. Zatim se fra Darko obratio učenicima, studentima i svim mlađima rekavši im da je ovo razdoblje njihova života posvećeno učenju i rastu u znanju. Vrijeme kada stječu nove vještine i pripremaju se za budućnost, ali i vrijeme kada susreću nove izazove i ponekad se osjećaju izgubljenima te traže smisao i svrhu

svojeg života. Poručio je da u ovim trenutcima zazovemo Duha Svetoga koji će svaku tamu, tjeskobu i neizvjesnost obasjati svojim svjetлом. Molimo ga da nas obdari mudrošću kako bismo donosili ispravne odluke i izabrali pravi put u našem školovanju i odrastanju. Molimo ga i za razumijevanje kako bismo dublje proniknuli ono što učimo, a nadasve molimo Duha Svetoga da nas nadahne kako bismo bili strpljivi i ustrajni u našem učenju. Dar znanja neka nam pomogne povezati naučeno sa stvarnim životom, kako bismo svojim znanjem pomogli dobrobiti društva. Duh Sveti neka nas obdari svetošću u svakodnevnom životu i u odnosima s drugima, neka nas vodi istini i svjetlu koje dolazi od Boga. Na kraju propovijedi fra Darko je zaželio učenicima, studentima, mlađima i svima nama da nas Duh Sveti nadahnjuje kako bismo postigli svoje ciljeve, rasli u znanju i svetosti te postali svjetlo u ovom svijetu u kojem živimo.

Nakon svete mise i svečanog blagoslova, uslijedilo je euharistijsko klanjanje u kojem je fra Darko ponovo spojio današnje evanđelje i Riječ Božju sa zazivom Duha Svetoga za početak nove školske i akademske, vjeronaučne i katehetske godine. Molili smo Gospodina da posveti ovu godinu svojim darovima Duha Svetoga te da nam Duh Sveti bude vodič u svim našim nastojanjima u školi i na fakultetu, kako bi ova nova školska godina bila vrijeme rasta, učenja i duhovnog napretka. Molili smo također za učitelje, profesore i sve one koji nam pomažu u obrazovanju, da ih Gospodin blagoslovi i da im snage, strpljivosti i ljubavi dok vode učenike i studente prema znanju. Neka nas Duh Sveti blagoslovi i prati tijekom cijele školske godine!

S. Dragana Tomić

POBOŽNOST MARIJINE LEGIJE U 33 KORAKA – POSVETA ISUSU PO MARIJI

Sav sam Tvoj i sve moje pripada Tebi, moj ljubezni Isuse po Mariji twojoj presvetoj Majci.

Kao i prethodnih tako i ove godine, možemo reći tradicionalno, opet smo pred adventsko vrijeme započeli s duhovnom obnovom 33 koraka. U ovoj brzini života i obveza, vjernik često traži samoću za molitvu, duhovno štivo i slično. Upravo je ova duhovna vježba pogodna za povlačenje u osamu kroz 33 dana. Odvojiti svoje dragocjeno vrijeme za Isusa i Mariju čitanjem predviđenog teksta, razmišljanjem, meditacijom i molitvom. I naš se Gospodin Isus Krist povlačio u osamu kao i svi veliki sveci (sv. Franjo, sv. Leopold i mnogi pustinjaci), da bi u tišini osluškivali nadahnuća i glas Božji, poticaje Duha Svetoga. Sv. Ljudevit reče kako nas samoća i tišina prirode potiču da se divimo Božjoj mudrosti i svemu što je On iz ljubavi stvorio. Samoća odgovara osobama koje žele svoju vjeru produbiti, a osobama od svijeta samoća je samo teret i donosi samo još više nemira.

Ova pobožnost nam pomaže da uvidimo svoje mane, slabosti i zle sklonosti i potiče nas da radimo na sebi da bismo se oslobodili svojih navezanosti na zemaljsko i grešno. Marijina uloga u ovoj pobožnosti je neizbjegljiva. Sv. Ljudevit za Majku Božiju kaže kako je s njom sve započelo, od navještenja do Križa i s njom će se sve završiti kod Isusova ponovnog dolaska. Ona je put po kojem lakše dolazimo do Isusa. Zato je nazivamo pomoćnicom, odvjetnicom, zagovornicom, posrednicom. Ona je Majka koja ništa ne zadržava za sebe, već sve predaje svome Sinu. Ona sva naša djela, bilo unutarnja, bilo vanjska, lijepo spakuje, poravna, očisti od naših nesavršenosti i tako lijepo spakovane nosi svome Sinu.

Sv. Ljudevit se služi prispopodom o Rebeki i Jakovu, gdje Rebeka kao dobra majka, savjetuje Jakova što da učini da bi zadobio Izakov blagoslov. Ovdje se očituje rivalstvo između zemaljskog i Božjeg u nama. Ako se odlučimo samo

za zemaljsko kao Ezav, izgubit ćemo očev blagoslov, a ako se odlučimo i za Božje, u pomoć nam dolazi i dobra majka da nas poduci, pripremi za rast u svetosti kako bismo bili što bliže njenom Sinu.

Mnogi velikani u Crkvi bili su upoznati s ovom pobožnošću, prakticirali je i širili dalje. Blaženi Alojzije Stepinac je rekao: *Budite apostoli slave Marijine nasljeđujući sv. Ljudevita Montfortskog i bit ćete pobjednici u ovom boju koji nadilazi ljudske snage.* Sveti Maksimilijan Kolbe preporučuje bratu Alfonsu da svaki dan čita po koji odlomak iz knjige bl. Grigniona Montfortskog o savršenoj posveti prema Presvetoj Djevici Mariji. Frank Duff, utemeljitelj Marijine legije piše kako je otkrio jednu knjigu koja ga uči pobožnosti koja ga vodi u nebo. Montfort je uistinu učitelj Marijine legije. On tvrdi da treba čitati i živjeti Raspravu. To su dvije stvari koje moraju ići skupa.

Godine 1968. papa Ivan Pavao II. govori jednoj grupi vjernika kako je iz te knjige naučio što to znači prava pobožnost prema Majci Božjoj. I njegovo papinsko geslo glasi TOTUS TUUS – Sav Tvoj. Sav sam Tvoj i sve moje pripada Tebi, moj ljubezni Isuse po Mariji twojoj presvetoj Majci. Njegov osobni tajnik je posvjedočio da su upravo to bile jedne od posljednjih riječi prije njegovog odlaska u Očev dom.

S. Lucija Peko

*Isuse, blaga i ponizna Srcu,
učini srca naša po Srcu svome.*

KKC, 478: *Isus nas je poznavao i ljubio, sve i svakog pojedinog, za vrijeme svog života, u svojoj smrtnoj borbi i u svojoj muci, i za svakoga se od nas predao: »Sin Božji me je ljubio i predao samoga sebe za mene» (Gal 2, 20). Sve nas je ljubio ljudskim srcem. Zato sveto Srce Isusovo, probodeno radi naših grijeha i poradi našeg spasenja, »uzima se kao glavni pokazatelj i znamen [...] one ljubavi kojom božanski Otkupitelj stalno ljubi vječnog Oca i sve ljude».*

Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu nalazimo kod srednjovjekovnih mistika, kao što je sv. Bonaventura. U 16. st. njegovali su ju kartuzijanci i kasnije isusovci. Ona je jedna od najraširenijih i najomiljenijih izražaja crkvene pobožnosti. Naglašava ljubav, milosrđe i žrtvu koju je Isus dao za spasenje ljudi. Među brojnim oblicima štovanja Spasiteljeva Srca neki su izričito odobreni i preporučivani od Apostolske Stolice, a među njima je svakako pobožnost devet prvih petaka u mjesecu ili velika devetnica Srcu Isusovu. Porijeklo blagdana Srca Isusova nalazi se u Bibliji. Štovanje Srca Isusova utemeljeno je u evanđelju po Ivanu. Tamo stoji u 19. poglavljtu: *Kada dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu goljeni, nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda... (Iv 19, 33-34).*

Umjesto lomljenja nogu, ubod kopljja bio je taj koji je potvrdio da je razapeti čovjek stvarno umro. Isusovo srce je vrlo rano tumačeno kao simbol njegove ljudskosti i izraz njegove posebne ljubavi prema ljudima. Ujedno izražava njegovu posebnu ljubav prema ljudima. Ranokršćanski autori tumače otvoreni Isusov bok kao vrata spasenja iz kojih proizlaze Crkva i sakramenti. Krv predstavlja euharistiju, a voda krštenje. Srednji vijek bio je vrhunac pobožnosti Presvetoga

Srca. Svetica Gertruda iz Helfte daje Srcu Isusovu mnogo prostora u svojim mističnim razmišljanjima. Tijekom tog vremena pobožnost Presvetog Srca prakticirana je prvenstveno u privatnom i samostanskom životu. Blagdan Srca Isusova prvi put je slavljen u jednoj francuskoj zajednici 1672. godine, a 1765. godine papa Klement XIII. ga uvodi za poljsku mjesnu crkvu u petak, u tjednu nakon Tijelova. Još 1675. godine francuska časna se-

VELIKA DEVETNICA SRCU ISUSOVOM

stra Margareta - Maria Alacoque dobila je nalog u viziji Krista da uvede blagdan Srca Isusova na datum koji je konačno odredio papa. Trebalо je proći gotovo 100 godina dok se svetkovina konačno nije uvela u crkveni kalendar barem u jednoj mjesnoj crkvi. U razdoblju koje je uslijedilo, pobožnost prema Presvetom Srcu uživa veliku popularnost i prakticira se prvenstveno u narodu.

Vidjevši velike duhovne koristi od njezina slavljenja, papa Pio IX. je 1856.

HRVATSKA KATOLIČKA MISIJA BEČ

P o b o ž n o s t

Srcu Isusovu

DEVET PRVIH PETAKA

LISTOPAD 2023. – LIPANJ 2024.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE
POBOŽNOST SRCU ISUSOVU
MOGUĆNOST ZA ISPOVIJED

1. 6. LISTOPADA 2023. listopadska pobožnost	2. 3. STUDENOG 2023. krunica	3. 1. PROSINCA 2023. krunica
<hr/>		
4. 5. SIJEČNJA 2024. Blagoslov vode uoči Bogojavljanja krunica	5. 2. VELJAČE 2024. SVIJEĆNICA krunica	<hr/>
<hr/>		
6. 1. OŽUJKA 2024. križni put	7. 5. TRAVNJA 2024. Uskrsna osmina - krunica	<hr/>
<hr/>		
8. 3. SVIBNJA 2024. svibanjska pobožnost	9. 7. LIPNJA 2024. SRCE ISUSVO	<hr/>
<hr/>		
NAKANA:		
ZA NOVA DUHOVNA ZVANJA, BLAGOSLOV OBITELJI I MISIJSKE ZAJEDNICE		
IZLAGANJE PRESVETOG U 16H KLANJANJE U TIŠINI DO 17.40H U 17.40H ZLATNA KRUNICA I BLAGOSLOV S PRESVETIM MISA		

godine posebnim dekretom odredio da se službeno slavi u cijeloj Katoličkoj Crkvi, osobito s obzirom na potrebu zadovoljštine za grijeha. Misa i oficij odobreni su 1765., a općevažeći postali su 1856. godine.

U svojoj 22. godini pontifikata, 25. svibnja 1899. godine papa Lav XIII. objavio je encikliku "Annum Sacrum", u kojoj je njavio da želi cijeli svijet posvetiti Srcu Isusovu. Papa je napisao: *Stoga naređujemo da se sljedećeg 9., 10. i 11. lipnja zakažu i održe javne pobožnosti u glavnoj crkvi svakoga grada i župe, te da se svakog od tih dana održavaju ostale molitve. Litanije će se moliti po Božanskom Srcu, koje smo dali uz odobrenje vlasti; ali posljednjeg dana posvetna molitva, koju vam šaljemo, časna braća, u isto vrijeme s ovim pismom, treba se recitirati.*

Pobožnost Srcu Isusovu, prema riječima Šimuna Gourdana, učenog pisca koji je 1711. godine rekao kako ona jest najsvetija, jer u Isusu Kristu časti ono što je u Njemu najviše duhovno i najviše ujedinjeno s Njegovim Ocem; što je najviše posvećujuće za Crkvu.

Svetkovina Presvetog Srca Isusova slavi se petkom nakon svetkovine Tijelova, te je stoga lipanj mjesec Presvetog Srca Isusova.

U našoj Misiji, svaki prvi petak u mjesecu u 16 sati bit će izloženo Presveto za klanjanje u tišini. Od 17.30 sati je mogućnost za svetu isповijed, a u 17.40 sati molimo Zlatnu krunicu, nakon koje je blagoslov s Presvetim. U 18 sati je misa. Nakana Velike devetnice je za nova duhovna zvanja iz naše Misije, blagoslov misijske zajednice i naših obitelji.

Isuse, blaga i ponizna Srca, učini srca naša po Srcu svome.

FDG

PRIMANJE U POSTULATURU NAŠE PROVINCIJE

U Postulaturi dva člana naše Misije

U samostanu sv. Franje u Rovinju 25. kolovoza ove godine okupila su se manja braća franjevci iz naše Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. U bratskome ozračju imali smo obred primanja u franjevačku postulaturu četvorice kandidata, od kojih je Marko Breščanović iz naše Misije. Mjesec dana iza primljen je još jedan član naše Misije - David Bandić. (Donja Austrija, okolica Badena – Traiskirchen).

Kao znak primanja u bratstvo provincijalni ministar je novim postulantima podijelio Tau. Kao što i priliči ovakvom događaju, bratska radost i druženje svih okupljenih nastavljena je u samostanskoj blagovaonici. Sve ono što se događalo prije, za vrijeme i nakon slavlja ulaska u Postulaturu najbolje opisuju riječi psalmista kada kaže: *Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti.* (Ps 133,1)

ŠTO JE POSTULATURA?

Postulatura je prva godina formacije za kandidate koji žele biti časna braća franjevci ili

franjevci svećenici. U postulaturi kandidati upoznavaju franjevački način života, živeći u bratstvu. Nastoje naslijedovati Isusa Krista po primjeru Siromaška iz Asiza.

Želimo im i molimo milost da radosno, poput sv. Franje idu stopama Gospodina našega Isusa Krista i rastu u milosti poziva. Kao takva, postulatura je zamišljena da traje godinu dana, a po potrebi i dvije godine, te da se odvija po općim i posebnim načelima franjevačke formacije. Okvirna životna dob kandidata koji se primaju u postulaturu jest punoljetnost dakle od osamnaeste godine života. Tijekom boravka u postulaturi kandidati za redovničko zvanje izgraduju se na sljedećim poljima svoje osobnosti: na svome ljudskom rastu, odnosu prema Kristu i Crkvi s ciljem predanja Bogu, životu s braćom, poznавanju kršćanske vjere kao i temeljne duhovne i biblijske formacije, aktivnom sudjelovanju u životu Crkve i početnom poznавanju karizme franjevačkog života.

Novim postulantima želimo mir i ustrajnost i preporučujemo ih u vaše molitve, a na osobit način Marka i Davida koji su iz naše misijske zajednice.

FDG

ANNO '93. – PROSLAVA 30. OBLJETNICE POSTOJANJA

Kako je dobro vidjeti vas opet

Nisam se ni trena dvoumio oko odlaska na 30. obljetnicu postojanja Folklornog ansambla ANNO '93. Sa mnom je pošla i s. Nikolina Pejić, koja od nas četiri fratra i četiri časne sestre ponajbolje poznaje mnoge naše župljane, jer je po treći puta namještена u HKM-u. Proslava se odvijala uz krilaticu *Kako je dobro vidjeti vas opet*, pa me je ugodno iznenadilo što sam većinu posjetitelja u dvorani gdje se održavala proslava i znao. Dakako, ne ponaosob, već po prepoznavanju njihovih lica, a skupilo ih se te večeri u Casablanci preko 800. Puno je bilo obitelji, mlađih i djece. Većinu znam iz crkve u kojoj djelujem punih 11 godina.

Mnogi bijahu odjeveni u narodne nošnje raznih krajeva Hrvatske kao i Bosne i Hercegovine, plesom i pjesmom predstavljali šarolikost i ljepotu hrvatske kulturne baštine. S generacije na generaciju prenosi se pjesma, ples, hrvatska riječ, običaji i tradicija.

Godine 1969. je Hrvatska katolička misija započela svoje dje-

lovanje u crkvi am Hof u Beču, a s vremenom je dobila i prostore u krilu Misije začeta i folklorna skupina kao preteča današnje ANNO '93. U toj je skupini plesala i naša časna sestra Nikolina. Duša ANNO '93, je gosp. Perica Mijić, koji preuzima folklornu skupinu 1993. godine, te od tada ona i nosi ime ANNO '93. Mnoge su generacije mladića i djevojaka kao članovi ovog društva naučili hrvatske narodne plesove, nastupali na mnogim priredbama i blagdanskim proslavama, kako u Austriji, tako i u drugim zemljama, njegujući i šireći svojim nastupima senzibilnost za hrvatsku riječ i kulturnu baštinu.

Nije u ANNO '93 zaboravljen ni hrvatski jezik, jer u sklopu ove udruge već više od 20 godina djeluje Hrvatska dječja škola, koja radi po nastavnom programu Republike Hrvatske, a vodi ju prof. Đurđica Vučković.

Proslava je imala i humanitarni karakter pa sam kao voditelj Misije od ANNO '93 te večeri primio ček od 2.000 eura za potrebe dječjeg doma Mala škola u Varešu, kojega već više od desetljeća Misija finansijski pomaže.

Čestitajući svim prošlim, sadašnjim i budućim članovima ANNO '93 jubilarnu 30. obljetnicu postojanja, zahvalio sam svima na uloženom trudu u širenju hrvatske kulture i vjernosti Bogu, Crkvi i hrvatskom narodu, a poželio sam im Božji blagoslov i ustrajnost u dobru u budućnosti. Bila je to, zahvaljujući mnogim entuzijastima i volonterima jedna prekrasna večer i noć druženja Hrvata u Beču.

FJK

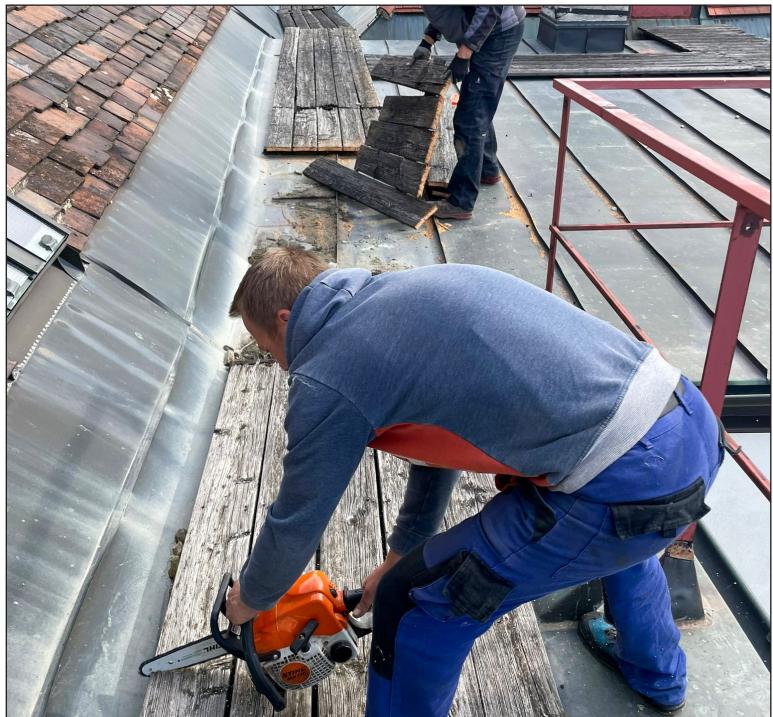

30

OBNOVA DIJELA KROVIŠTA CRKVE I GRIJANJA

Skupi i vrlo zahtjevni radovi privode se kraju

Kao što smo u prošlom broju najavili radove na obnovi dijela krovišta crkve i grijanja, možemo s radošću reći da su radovi pri kraju. Naime, sredinom rujna su započeli radovi na sanaciji ca. 465 m² krova lijeve lađe crkve. Odstranjena je nepropusna folija, sve stare letve su zamijenjene novima, crijeplji koji je relativno neoštećen je presložen, a oštećen je zamijenjen novim, tako da krov sada *diše*. Uz taj ogroman posao, izvođač radova, tvrtka Dach & Gebäudeservice iz Beča izmijenila je i dotrajale drvene šetnice između desne strane krova i krova zgrade Seitzergasse 5, a zamijenila je i

dotrajalu spojnu gumu između limova. Cijena radova iznosi prema ponudi 72.953,90 eura bez PDV-a.

Osim tih poslova potrebno je sanirati terasu predvorja crkve, koja na nekim dijelovima propušta vodu. Zgrada na adresi Seitzergasse 5, gdje se održavaju vjeronauci, razni susreti, gdje stanuje osoblje Misije, grijе se na plin. Kotao za zagrijavanje vode, koji je ugrađen 1986. godine, dotrajao je. Stari dotrajali kotao smo zamijenili s dvije viseće plinske terme kapaciteta 2 x 80 kW, marke Vaillant. Prije toga smo morali sanirati dimnjak visine 27 dužnih metara i u njega ugraditi odgovarajuću, na vlagu neosjetljivu DIN 160 cijev.

Troškovi saniranja grijanja iznose 58.503,93 eura.

FJK

HŠKD CROATIA NA MALONOGOMETNOM TURNIRU U SALZBURGU

Nastaviti sa značajnim sportskim aktivnostima kao i humanitarnim radom

Nogometni klub HŠKD CROATIA kao predstavnik Hrvatske katoličke misije u Beču, sudjelovao je u subotu, 1. srpnja ove godine na CROATIA CUP-u u Salzburgu. Na turniru je nastupio rekordan broj od 24 ekipa iz Austrije i Njemačke.

Fra Darko Grmača, predstavnik HKM Beč, organizirao je s odborom HŠKD Croatia sudjelovanje na ovom turniru. Prije puta u Salzburg okupili smo se i slavili misu u našoj crkvi koju je predvodio fra Darko, te se nakon toga uputili prema Salzburgu. Po dolasku u Salzburg bili smo lijepo i ugodno dočekani od strane organizatora i domaćina, što nas je jako oduševilo.

Na ovom malonogometnom turniru HŠKD CROATIA iz Beča bila je najbolja u skupini. Na žalost, nismo uspjeli ući u završnicu turnira. Turnir je prošao u sportskom duhu. Svi smo bili zadovoljni organizacijom, kao i domaćinima. Po završetku turnira bilo je organizirano druženje uz hrvatske

domaće specijalitete i glazbu. Na tom ugodnom susretu upoznali smo mnoge ljude s kojima smo izmjenili mišljenja i koji razmišljaju o svom podrijetlu i svojoj vjeri kao i mi.

HKM Beč zajedno s HŠKD Croatia planira druženje i sportsko, nogometno natjecanje svih hrvatskih katoličkih misija u Austriji.

HŠKD CROATIA ove se godine natječe u profesionalnoj malonogometnoj ligi grada Beča. Trenutno smo na drugom mjestu prvenstvene ljestvice. Naši su ciljevi postići najbolje rezultate kao što smo postizali i prijašnjih godina. Budući da je atmosfera u klubu pozitivna, potrudit ćemo se postići ono što smo uvijek uspijevali, u lošim i dobrom vremenima.

HŠKD CROATIA osim sportskih aktivnosti, kao i prijašnjih godina, sudjeluje i dalje planira organizirati pomoći potrebitima.

Ljubo Damjanović

SCHWINGENSCHLÖGEL
TANKWAGEN UND SILOFAHRZEUGE

Usta Marija i pohiti (Lk 1,39)

37. Svjetski dan mladih, Lisabon 1.-6 kolovoza 2023. godine

